

هپاتیت

HEPATITIS

بارها شنیده‌ایم که نباید از لیوان مشترک آب خورده و یا قاشقی که یک بار از آن استفاده شده بدون شستن دوباره مصرف شود. اما شاید بی‌توجهی به این گونه مسائل ما را به دردهای بزرگ و خطرناکی بیاندازد و سلامت ما را تهدید کند. زیرا تنها سرماخوردگی نیست که از این روش انتقال پیدا می‌کند.

یکی از این بیماری‌ها که حسابی دردسر ساز می‌شود، هپاتیت است. خیلی از افراد به هپاتیت فکر نمی‌کنند در حالی که هر فردی می‌تواند به این بیماری مبتلا شود.

هپاتیت بیماری التهاب کبد است.

این عارضه می‌تواند دارای خود محدود کنندگی باشد (یعنی به طور خود به خودی یا بدون درمان خاصی برطرف شود) یا اینکه ممکن است به سمت فیروز، سیروز یا سرطان کبد پیش برود.

ویروس‌های هپاتیت رایج‌ترین علت هپاتیت در دنیا هستند؛ ولی عفونت‌های دیگر، مواد سمی (مثل الکل و برخی از داروها) و بیماری‌های خود ایمنی نیز می‌توانند موجب بروز هپاتیت شوند.

پنج ویروس اصلی هپاتیت وجود دارد که با حروف A, B, C, D و E نشان داده می‌شوند. این ویروس‌ها به علت بیماری و مرگ و میری که دارند، بسیار نگران کننده هستند، به خصوص انواع B و C که موجب بروز بیماری مزمن در میلیون‌ها نفر شده و اصلی‌ترین علت سیروز و سرطان کبد هستند.

هپاتیت A و E معمولاً از راه خوردن غذا یا آب آلوده ایجاد می‌شوند. هپاتیت نوع B, C و D معمولاً نتیجه‌ای از تماس فرآورده‌ای با مایعات بدن آلوده هستند.

شیوه‌های معمول انتقال این ویروس‌ها شامل دریافت خون یا فرآورده‌های خونی آلوده، روش‌های پزشکی تهاجمی با استفاده از ابزار آلوده و برای هپاتیت B، انتقال از مادر به فرزند هنگام تولد، از اعضای خانواده به کودک و همچنین تماس جنسی است. عفونت حاد ممکن است بدون نشانه یا با نشانه‌های محدودی بروز کند یا اینکه ممکن است دارای نشانه‌هایی نظیر زردی در پوست و سفیدی چشم، تیرگی ادرار، خستگی مفرط، حالت تهوع، استفراغ و درد شکمی باشد.

ویروس‌های هپاتیت در درجه اول در سلول‌های کبدی تکثیر پیدا می‌کنند. این امر موجب می‌شود که کبد نتواند وظایف خود را انجام دهد.

هنگامی که کبد ملتهب می‌شود، نمی‌تواند این وظایف را به خوبی انجام دهد. پیامد حاصل از این ناتوانی، ایجاد علائم و مشکلات سلامتی زیادی است که با هر نوعی از هپاتیت همراه هستند.

